

H 4441.

~~5499~~

5499

Princess.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

36512

[1907-08 ?]

Pöial-Liisi.

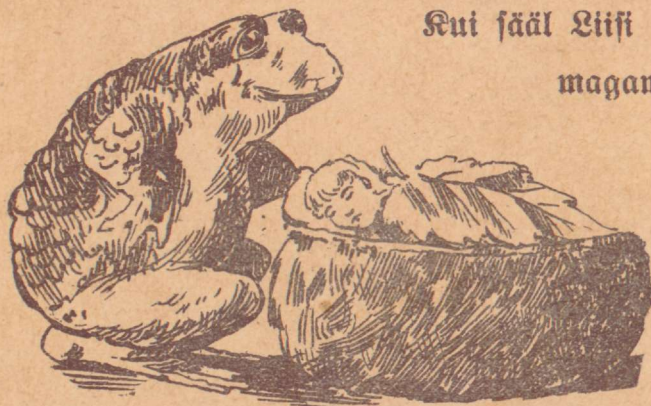
Kaugel muinasjutu maal,
Ennemuistisel lilleraal
Glas väike Liisike
Lapse põidla pitune.

Pähklifoor see oli tal
Puhkesängiks poosa all:
Igaüks siis

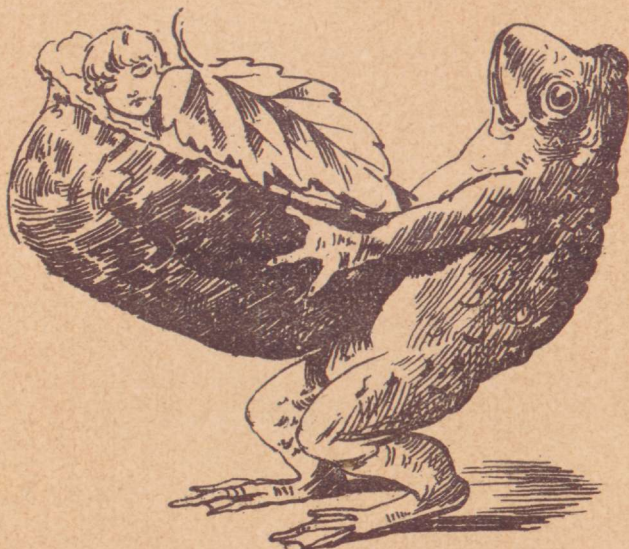
imestas,
Kui sääl Liisi
magamas.

Aga tonna wanale
Meeldis wäga Liiske,
Kahmas sülle, toju wiis,
Münijaks sääl pidas siis.

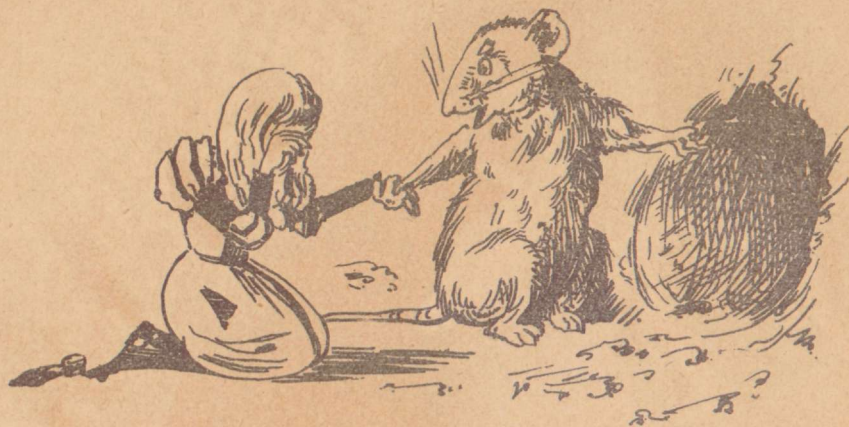
Kalad tulid hulgani
Päästsid Liisi wägisi,
Wiisid urkast jöele.
Lata lömmelehele.

Sellega siis jõudis ta
Laente liugel löbuga,
Jõudis hiirte riigisse,
Need tal andsid aseme.

Miita noorsaks kofilaseks

Liisi lahkus, iludus
Oli kõneks kõigi suus,
Müta noorsats tahtis ka
Rohe teda kossida.

Liisi kaebas hiirele
Nuttis teine, waenete,
Hiir ei suutnud trööstida;
Väks siis pääsüt paluma.

Pääsu ütles: „Kannata,
Stigisel siis annan ma!
Üle maa ja merebe
Kannan sind siit kaugele!”

Suue soojail päewadel
Walu Viisi südamel
Müita noorsaks sünnitas —
Iga päew läis kostimas.

Viimaks ütles wihaga:
„Si ma enam naljata!
Viisi andku järele —
Pulmad teeme sügise!“

Wärinal siis Viisite
Mötles: „Müüd jään hädassee;
Müita urkas süren ma:
Oh, peats pääsu tulema!“

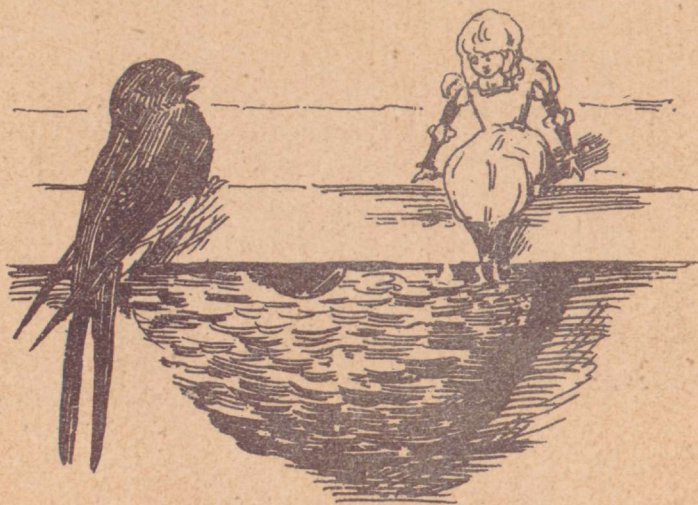
Siirepesas nutuwüis
Igapäew sääl kostis siis:
„Sial ei läe mehele,
Selle müita sakjale!“

Pääsukene

kui päästja.

Jõudis sume sügise,
Sõna pidas pääsuke,
Oma tiivul landis ta
Siiski üle mere, maa.

Wäite Siiski imestas:
Do, mis ilmas olemas!
Igal maal stis nägi ta
Ilu-asju otsata.

Pika reisi järele
Lausus pääsu-linnuke:
„Siiski, stin su todumaa,
Iitle, meeldib sulle ta?“

Siisi ütles: „Kallite,
Wii mind selle lillele,
Wille seeft lord puhkestin,
Die ilmas ärkasin!”

Õrnalt, ellalt pääsu wiis
Siisi lille alla stis,
Sääl end pääsu muutis ta
Kenaks peiuts lorraga.

Lille-riigi

Kuningannaks tõstis ta

tuningas

Siisi üle lille-raa.

Pääsus
oli pei-
tumas.

Ploompuu kirjastus Tallinnas.